

เก็บมาฝาก เรื่องเกี่ยวกับแม่ จาก FW Mail ท่านเคยอ่านหรือยังครับ

นำเสนอเมื่อ : 6 ส.ค. 2552

ลองอ่านดูนะครับ พอดีมีคนส่งมาให้ทางเมลล์ เลยนำมาเผยแพร่ต่อครับ

หลังจากที่แต่งงานมาได้ 21 ปี

ผมก็ค้นพบวิธีใหม่ในการทำให้ความรักสดใสมีชีวิตชีวาอยู่เสมอ

เพราะ...วันหนึ่งภรรยาผมบอกว่า ผมต้องออกเดทกับผู้หญิงคนหนึ่ง

มันเป็นไอเดียของเธอล้วน ๆ จริง ๆ นะ

'ฉันรู้ว่าคุณรักเธอ' ภรรยาผมพูด

'แต่ผมรักคุณนี่' ผมเถียง

'ฉันรู้อะ แต่คุณก็รักเธอคนนี้ด้วยเหมือนกัน'

ผู้หญิงคนนั้นที่ภรรยาอยากให้ผมไปหา คือ 'แม่' ของผมเอง

ซึ่งเธอเป็นหม้ายและใช้ชีวิตเพียงลำพังกับสัตว์เลี้ยงมา 19 ปีแล้ว

เนื่องจากงานที่รัดตัว ทั้งเจ้านายและลูกค้าที่ผมจะต้องรับผิดชอบ

และยังมีภรรยาและลูก ๆ ที่ต้องดูแล

ทำให้ผมไปเยี่ยมแม่เพียงบางครั้งบางคราวเท่านั้น

ผมตอบตกลงกับภรรยา และขอบคุณที่เธอให้โอกาสเช่นนั้น
วันที่ผมโทรไปหาแม่ เพื่อชวนทำนออกไปทานข้าวเย็นและดูหนัง

แม่ถามผมว่า 'มีอะไรหรือ? ลูกสบายดีรึเปล่า?'

แม่คิดว่าการที่ผมโทรมาหาอย่างกระทันหัน

หมายความว่า มีเรื่องไม่ค่อยดีเกิดขึ้น

ผมตอบแม่ว่า 'ไม่มีอะไรครับ ก็อยากคุยกับแม่ และคงจะดีมาก ถ้าเราได้ใช้เวลาอยู่ด้วยกัน
ตามลำพังสองคนแม่ลูกบาง ทานข้าวด้วยกันสักมื้อ ดูหนังด้วยกันสักเรื่อง'

แม่หนึ่งคิดไปкруหนึ่ง แล้วตอบว่า 'ได้สิจ๊ะ แม่ยินดีมากเลยจ๊ะ' + 'แล้วลูกมีเวลาว่างแล้วหรือจะ
หยุดงานได้หรือ'

...

เย็นวันศุกร์หลังเลิกงาน ผมขับรถไปรับแม่ที่บ้าน

ผมรู้สึกตื่นเต้นเล็กน้อย

เมื่อผมไปถึงบ้านแม่ ผมก็สังเกตเห็นได้ว่า

แม่เองก็ตื่นเต้นเหมือนกัน

แม่สวมเสื้อโค้ทหนังรอผมอยู่ในบ้านเรียบร้อยแล้ว

แม่ม้วนผมแล้วสวมชุดที่แม่ใส่ในวันฉลองครบรอบการแต่งงานครั้งสุดท้าย

พลงยังมีรับผมด้วยใบหน้าที่แจ่มใสราวกับทูตสวรรค์

แม่บอกเพื่อน ๆ ว่า 'จะออกไปเที่ยวกับลูกชาย'

แม่พูดขณะที่กำลังก้าวขึ้นรถ เพื่อน ๆ ของแม่ต่างพากันประทับใจยกใหญ่

เราไปภัตตาคารที่ถึงแม่จะไม่หรรษา แต่ก็ดีเยี่ยม
บรรยากาศก็อบอุ่นสบาย ๆ มาก ๆ
ผมวางแผนว่าต้องเป็นร้านในสไตล์ที่แม่ต้องชอบ

แม่คงแซนผมเดินราวกับว่าเป็นสุภาพสตรีหมายเลขหนึ่ง

หลังจากที่เรานั่งเรียบริวยแล้ว
ผมต้องเป็นฝ่ายอ่านเมนูอาหาร
เพราะแม่บอกว่า 'ตอนนี้สายตาของแม่อ่านได้เพียงตัวหนังสือตัวใหญ่ ๆ เท่านั้น'

เมื่อผมอ่านเมนูอาหารไปได้เพียงครึ่งหนึ่ง
จึงหยุดเว้นจังหวะ เพื่อให้แม่ได้เลือกรายการอาหาร
ผมเงยหน้าขึ้น มองเห็นแม่กำลังจ้องมองดูผมอยู่ด้วยรอยยิ้มระลึกถึงความหลัง

แม่พูดเปรยขึ้นด้วยรอยยิ้มว่า
'ตอนที่ลูกยังเด็ก แม่ต้องเป็นคนอ่าน เมนูให้ลูกฟังหลายรอบ'

ผมบอกแม่ว่า 'งั้นตอนนี้ก็ถึงเวลาที่ผมจะผลัดเวรให้แม่นั่งฟังสบาย ๆ บ้างแล้ว'

ในระหว่างมื้ออาหารนั้น
เราคุยกันอย่างถุกคอ - ไม่ใช่เรื่องราวพิเศษอะไร -
เพียงแค่สลับกันถามว่าชีวิตของเรา

เราคุยกันสนุกมากจนไปดูหนังไม่ทัน

...

เมื่อผมไปส่งแม่ที่บ้าน แม่พูดว่า 'แล้วแม่จะออกไปเที่ยวกับลูกอีกนะ' -
'แต่คราวนี้ลูกต้องยอมให้แม่เป็นเจ้าภาพนะจ๊ะ'

'แน่นอนครับ' ผมตอบตกลง

'ดินเนอร์เป็นยังไงบ้าง?' ภรรยาถาม เมื่อผมกลับถึงบ้าน
'วิเศษมาก ๆ ดีเยี่ยมกว่าที่ผมคิดไว้มากเลย' ผมตอบ

อีกไม่กี่วันต่อมา แม่ผมเสียชีวิตด้วยอาการหัวใจวายเฉียบพลัน
มันเกิดขึ้นกระทันหันมากจนผมช่วยอะไรไม่ทันเลย

หลายวันต่อมา

ผมได้รับจดหมายพร้อมใบเสร็จจากภัตตาคารที่ผมกับแม่เคยไป
มีโน้ตเล็กๆแนบมาด้วยว่า...

'แม่จ่ายค่าอาหารชุดนี้เรียบร้อยแล้ว แม่รู้อยู่แล้วว่าแม่คงไปอีกครั้งไม่ได้ -

แต่... แม่ก็จ่ายสำหรับสองคน คือ สำหรับลูกกับภรรยา -
ลูกคงเดาไม่ถูกหรอกว่าวันนั้นมีความหมายต่อแม่มากแค่ไหน, รักลูกมากจ๊ะ'

ณ วินาทีนั้น ผมได้เข้าใจถึงความสำคัญของการกล่าวคำว่า "รัก"
ต่อคนที่เรารัก ในช่วงเวลาที่เค้าต้องการมัน

ไม่มีอะไรสำคัญมากไปกว่าครอบครัวของคุณ
จงให้เวลากับพวกเขาในเวลาที่คุณต้องการคุณ
เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่อาจผลัดวันประกันพรุ่งได้

-มีบางคนบอกว่า หลังจากที่คลอดลูกแล้วต้องใช้เวลาพักฟื้นราว 6 สัปดาห์ แม่จึงจะคืนสภาพเดิม

คนนั้นไม่รู้ว่หลังจากที่คุณได้เป็นแม่คนแล้ว ไม่มีคำว่าคนเดิมอีกต่อไป

-บางคนบอกว่า คนเราเรียนรู้การเป็นแม่ได้เองตามสัญชาตญาณ

คนนั้นไม่เคยพาลูกสามขวบไปซูเปอร์มาร์เกต

-บางคนบอกว่า การเป็นแม่คนนั้นน่าเบื่อ

คนนั้นไม่เคยนั่งรถที่ลูกวัยร่นขับ หลังจากที่ไ้ไปขับขี่มาหมาด ๆ

-บางคนบอกว่า ถ้าคุณเป็นคนดี ลูกออกมาทีก็จะดีเอง

คนนั้นนึกว่เด็กคลอดออกมาพร้อมกับคู่มือการใช้และใบรับประกัน

-บางคนบอกว่า แม่ที่ดีไม่ควรขึ้นเสียงกับลูก

คนนั้นไม่เคยเปิดประตูหลังบ้านออกมา
ทันได้เห็นลูกหวดลูกบอลเข้าใส่หน้าต่างครัวของเพื่อนบ้านพอดิบพอดี

-บางคนบอกว่า การเป็นแม่คนนั้นไม่ต้องมีการศึกษาก็ได้

คนนั้นไม่เคยช่วยลูกที่กำลังเรียน ป.4 ทำการบ้านเลข

-บางคนบอกว่า แม่รักลูกคนที่ห้าไม่เท่าลูกคนแรก

คนนั้นไม่เคยมีลูกห้าคน

-บางคนบอกว่า ช่วงที่ยากที่สุดของการเป็นแม่ คือตอนคลอดและตอนเลี้ยง

คนนั้นไม่เคยยื่นดูลูกขึ้นรถเมลไปโรงเรียนอนุบาลวันแรก

ไม่เคยส่งลูกเข้าห้องหอนิเทศน์แต่งงาน

-บางคนบอกว่า งานของแม่นั้นหยาบ ทุ บิดตาสองข้าง หรือมัดมือไว้ข้างหนึ่งก็ยังไม่ไหว

คนนั้นไม่เคยสอนการออกเดินขายขนมให้กับเหล่ายุวนารี

ที่กระจุกกระจิกคึกคักกันอยู่ตลอดเวลา

-บางคนบอกว่า แม่เลิกกังวลได้แล้ว หลังจากที่ลูกแต่งงานออกเรือนไป

คนนั้นไม่รู้ว่าการทำงานคือการนำลูกชายหรือลูกสาวคนใหม่เข้ามาอยู่ในสายใยใจของแม่

-บางคนบอกว่างานของแม่ สิ้นสุดลงเมื่อลูกคนสุดท้ายออกจากบ้านไป

คนนั้นไม่เคยมีหลานยาย หรือหลานย่า

-บางคนบอกว่า แม่รู้ดีอยู่แล้วว่าคุณรักท่าน เพราะงั้น ไม่ต้องบอกท่านก็ได้

คนนั้นไม่เคยเป็นแม่คน